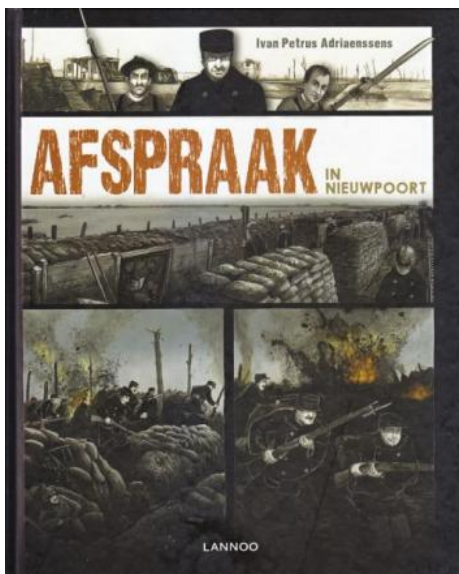

Ivan Petrus Adriaenssens

We beginnen op ons eigen grondgebied. In de modder en de regen van de Westhoek. Daar waar de overstroomde IJzervlakte een onoverkomelijke hindernis vormt tussen de Duitse en de geallieerde legers. Daar waar soldaten 4 jaar lang wegzinken in geïmproviseerde loopgraven. Het niemandsland waar geen leven veilig is voor een scherpschutter, mitrailleurvuur, of de eerste gasaanvallen. Daar situeert Ivan Adriaenssens zijn verhalen.

Jarenlang is Ivan Adriaenssens een van die stripauteurs die voor het grote publiek vrijwil onbekend blijven. Als scenarist verstript hij **De Boeboeks**, en de **Zusjes Kriegel**, twee boekenreeksen van schrijver Marc de Bel. Ook **Orphanimo**, een jeugdreeks met hetzelfde weerspannige karakter, is van zijn hand.

Dankzij het oorlogsdagboek van Odon van Pevenaeghe raakt Adriaenssens geïnteresseerd in Wereldoorlog I. In samenwerking met het In Flanders Fields Museum in Ieper maakt hij van het bijna 100 jaar oude document een levend verhaal, dat ons herinnert aan de zinloosheid en de uitzichtloosheid waaraan jonge soldaten werden blootgesteld. Het is een historisch boek op zijn best: geen stoffige geschiedenisles, maar een meeslepend relaas waarin je de oorlogsellende kan voelen. Later doet hij hetzelfde met de foto's van geniesoldaat Maurice Braet.

Zijn grote doorbraak komt er met **Afspraak in Nieuwpoort**. In deze graphic novel volgt hij enkele soldaten van verschillende nationaliteiten die afspreken om elkaar na de oorlog weer te zien. Maar eerst dienen ze te overleven te midden van de stukgeschoten slagvelden waaraan elk leven werd onttrokken.

Met **Elsie en Mairi** plaats hij 2 jonge Britse verpleegsters op de voorgrond. Vol idealisme maken ze de overtocht naar België. Ze volgen er het zich terugtrekkende Belgische leger, op de vlucht voor de Duitse oorlogsmachine. Ze vormen de steun en toeverlaat voor ontelbare jongens wiens leven aan flarden wordt gereten. Maar ook in deze hel proberen de jonge vrouwen met vallen en opstaan hun leven op te bouwen.

Cher Ami is, naast een theatervoorstelling en een CD, een strip waarin de zwijgende deelnemers aan de oorlog een stem krijgen. Drie dieren, de baviaan Jackie, de hond Stubby, en de olifant Jenny, getuigen over hun wedervaren. Het absurde van de gebeurtenissen krijgt hierdoor een haast poëtisch tintje.

De Laatste Braedy is opnieuw een familiegeschiedenis. We komen midden in de tankoorlogen terecht -een nieuw wapen in Wereldoorlog I. Ook een eeuw later laat de geschiedenis zijn sporen achter, en heeft de met bloed doordrenkte aarde al zijn geheimen nog niet prijsgegeven.

De geschiedenis levend houden. De herinnering aan al die zinloze doden bewaren. De interesse van steeds nieuwe generaties wekken. Ivan Adriaenssens doet het met verve. Zijn strips zouden verplichte lectuur moeten zijn. Zij vormen het aangrijpende beginpunt van onze reeks over Wereldoorlog I in de strip.